

Sýrie v Seattlu: Komuna vzdoruje americkému režimu

- CZ24 News | 20. června 2020

USA: Sňatek mezi postkoronavirovou érou a protesty kvůli Georgi Floydovi živí divokou šelmu, která je stále imunní vůči jakékoli formě civilizované debaty v USA: komunu v Seattlu.

O čem je tedy ve skutečnosti autonomní zóna Capital Hill ve spojitosti s lidovou republikou?

Jsou členové komuny pouhými užitečnými idioty? Jde snad o rafinovaný experiment Wall Street? Mohl by tento experiment přežít, logisticky, a být zopakován v New Yorku, Los Angeles a D. C.?

Pobouřený prezident Trump to popsal jako spiknutí „domácích teroristů“ ve městě, které „řídí radikálně levicoví demokraté“. Požaduje „ZÁKON & PORÁDEK“ (velkými písmeny, podle jeho pravidel na Twitteru).

Odstíny Sýrie v Seattlu jsou očividně rozeznatelné. Podle tohoto scénáře představuje komuna remixovaný Idlib, bojující proti „předsunutým základnám režimu pro protipovstalecký boj“ (v terminologii členů komuny).

Pro většinu amerických pravicových frakcí je Antifa stejná jako ISIS. George Floyd je považován nejen za „komunistického mučedníka Antify“, jak mi řekl jeden agent zpravodajských služeb, ale za pouhého „kriminálního a drogového dealera“.

Takže kdy tedy udeří „jednotky režimu“ – v tomto případě bez letecké ochrany Ruska? Koneckonců, jak nařídil ministr Esper, je na Pentagonu, aby „ovládl bojiště“.

Ale je v tom háček. Autonomní zónu Capitol Hill (CHAZ) podporuje město Seattle – řízené demokratkou – kterou podporuje guvernér státu Washington, také demokrat.

Neexistuje žádná šance, že by stát Washington použil Národní gardu k tomu, aby zlikvidovala zónu CHAZ, kterou protestující vytvořili. A Trump nemůže převzít velení nad Národní gardou státu Washington bez souhlasu guvernéra, i když ohledně toho tweetoval: „Převezměte si zpět své město TED. Pokud to neuděláte vy, udělám to já. Tohle není žádná hra.“

Je poučné si všimnout, že „protipovstalecký boj“ může být použitý v Afghánistánu a kmenových oblastech; k okupaci Iráku; k ochraně drancování ropy/ plynu ve východní Sýrii. Ale ne doma. I kdyby to 58% Američanů skutečně podporovalo: pro mnoho z nich může být komuna stejně špatná, ne-li horší než rabování.

Ale pak jsou tady ještě ti, kteří jsou zásadně proti. Mezi ně patří: „Šílený pes“ Mattis alias „Řezník z Fallúdzi“; představitelé neziskovky NED, praktikující barevné revoluce; Nike; JP Morgan; establishment Demokratické strany; a prakticky celý establishment americké armády.

Vítejte v hnutí, nazvaném „Okupujte jediné ostatní“!

Ve vzduchu stále visí otázka: Jak dlouho bude „Idlib“ schopen vzdorovat „režimu“? Dost dlouho na to, aby kvůli tomu údajný „tyran“, americký ministr spravedlnosti Barr, zažil mnoho bezesných nocí.

Skutečná moc černých

Trump a Barr již pohrozili kriminalizováním Antify jako „teroristické organizace“ – právě když na 16. ulici v D. C. vznikl žlutý nápis, Black Lives Matter, který je jako dýka, namířená proti Bílému domu.

A to nás přivádí k plošně legitimitě, kterou si hnutí Black Lives Matter užívá. Jak je to možné? [Zde je dobrý článek](#) pro začátek.

Hnutí Black Lives Matter, které založila v roce 2013 trojice podivných žen ze střední třídy, velmi hlasitě dávající najevo nesouhlas s „hetero-patriarchátem“, je produktem toho, co Peter Dauvergne z Univerzity Britské Kolumbie definuje jako „korporatizaci aktivismu“.

V průběhu let se Black Lives Matter vyvinulo jako marketingová značka, podobně jako společnost Nike (která hnutí plně podporuje). Velmi rozšířené protesty kvůli G. Floydovi povýšily hnutí na status nového náboženství. Avšak opravdu revoluční apel hnutí Black Lives Matter je spíše nulový. Tohle není jako James Brown a jeho „Řekni to nahlas, jsem černý, a jsem na to pyšný“. A má hodně daleko k revolučním aktivistům „Černí panteréři“ a jejich „Veškeré moci lidem“ (All Power to the People).

Zlatý standard v oblasti občanských práv – Dr. Martin Luther King – v roce 1968 stručně koncipoval strukturální jádro věci:

„Černá revoluce je mnohem víc, než jen boj za práva černochů. Nutí Ameriku, aby čelila všem vzájemně propojeným nedostatkům – rasismu, chudobě, militarismu a materialismu. Obnažuje zlo, které je hluboce zakořeněno v celé struktuře naší společnosti. Odhaluje spíše systémové, než povrchní nedostatky, a naznačuje, že skutečná zásadní věc, které je třeba čelit, je radikální rekonstrukce samotné společnosti.“

Černí panteréři – mladí, nesmírně výřeční intelektuálové, kteří propojili Marxe, Lenina, Mao Ce-tunga, W.E.B. Du Boise, Malcolma X a „Psance země“ Frantze Fanona, přesunuli rozpoznání příčin, tak jak jej popsal Martin Luther King, na zcela novou úroveň.

Jak shrnul ministr informací Eldridge Cleaver z Černých panterů: „Věříme v potřebu sjednoceného revolučního hnutí... poučeného na základě revolučních principů vědeckého socialismu.“ To sloučilo vhledy Luthera Kinga, který byl naprostým zastáncem barevné slepoty.

Fred Hampton, který se stal cílem de facto atentátu v prosinci 1969, zajistil, aby boj šel za hranice rasy: „Musíme čelit několika faktům. Že je tady spousta chudých lidí, že masy patří k tomu, co nazýváte nižší třídou, a když mluvím o masách lidí, mluvím o masách bílých lidí, mluvím o masách černých a masách hnědých a také o mase žlutých lidí. Musíme čelit skutečnosti, že někteří lidé říkají, že s ohněm se nejlépe bojuje ohněm, ale my říkáme, že oheň se nejlépe uhasí vodou. Říkáme, že proti rasismu se nedá bojovat rasismem. Budeme bojovat proti rasismu solidaritou. Říkáme, nebojujte proti kapitalismu žádným černým kapitalismem; bojujte proti kapitalismu socialismem.“

Takže tohle není jen o rase. Tohle není jen třídní boj. Jde o moc lidu, který bojuje za sociální, politickou a ekonomickou spravedlnost v rámci systému, jenž je svojí podstatou nerovný. Rozšiřuje se o hloubkovou analýzu Úsvit apokalypsy Geradla Horneho, který důkladně rozpitvává 16. století, a zabývá se také „mýtem o stvoření“ USA.

Horne ukazuje, jak krvežíznivá invaze Američanů vyvolala tvrdý odpor Afričanů a jejich spojenců, původních obyvatel, oslabila imperiální Španělsko a nakonec umožnila Londýnu vyslat v roce 1607 osadníky do Virginie.

Nyní porovnejte hloubku této analýzy s pokorným, téměř prosícím o život, sloganem „Na životech černých záleží“ („Black Lives Matter“). To nám opět připomíná vnímavost Malcolma X: „Měli jsme tu nejlepší organizaci, jakou kdy černoši měli – a negři ji zničili!“

Abychom vyřešili otázku hnutí Black Lives Matter, musíme znovu sledovat tok peněz.

Hnutí Black Lives Matter profitovalo v roce 2016 z ohromného grantu ve výši 100 milionů dolarů z Fordovy nadace a od dalších filantropických kapitalistických stoupenců, jako je např. JPMorgan Chase a Kelloggova nadace.

Fordova nadace má velmi blízko k americkému „deep state“. Představenstvo je přečpané korporátními řediteli a šéfy z Wall Street. Stručně řečeno: Organizace Black Lives Matter, nyní zcela přikrášlená, je z větší části začleněná do mašinérie Demokratické strany; mainstreamová média toto hnutí zbožňují a rozhodně nepředstavuje hrozbu pro 0,001%.

Vedení Black Lives Matter samozřejmě tvrdí, že tentokrát „je to jiné“. Elaine Brownová, respektovaná bývalá předsedkyně Černých panterů, si nedělá servítky a prohlásila, že Black Lives Matter má „plantážní mentalitu“.

Zkuste zapálit noc

Set the Night on Fire (Zapalte noc) je nesmírně poutavá kniha, kterou napsali Jon Wiener a nedocenitelný Mike Davis, autor knih „City of Quartz“ a „Planet of Slums“.

Podrobným popisem vývoje událostí v Los Angeles v 60. letech jsme vtaženi do nepokojů ve Wattsu v roce 1965; protiválečného hnutí, které se připojilo k Černým panterům a vytvořilo jedinečnou kalifornskou Stranu míru a svobody; vyvíjející se jednoty étosu hnutí Black Power; kroužku Komunistické strany Che-Lumumba, který se stal politickou základnou legendární Angely Davisové; a masivní ofenzivy ze strany FBI a policejního oddělení Los Angeles (LAPD) s cílem zničit Černé pantery.

Tom Wolfe nechvalně – a zlomyslně – vystihl příznivce Černých panterů v Los Angeles slovy, že mají „radikální vkus“. Elaine Brownová opět říká věci přímo: „Umírali jsme a všichni z nich, ti nejsilnější a nejpošetilejší, nám pomáhali přežít každý další den.“

Jedna z nejhrůznějších pasáží v knize detailně popisuje, jak FBI šla po sympatizantech Panterů, včetně úžasné herečky Jean Sebergové, hvězdy filmu o Johance z Arku (1957) režiséra Otto Premingera a U konce s dechem (1960), který režíroval Jean Godard.

Jean Sebergová anonymně darovala peníze Panterům pod krycím jménem „Aretha“ (ano, stejně jako Aretha Franklinová). FBI si nedělala žádné servítky a v rámci programu COINTELPRO šla po Sebergové, ještě za pomoci CIA, vojenské rozvědky a tajných služeb. Byla očerněna, a psalo se o ní jako o „sexuálně perverzní bílé herečce“ – která měla milostné romány s černými radikály. Její hollywoodská kariéra byla zničena. Upadla do hlubokých depresí, narodilo se jí mrtvé dítě (nebylo černé), emigrovala a její tělo – v rozkladu – bylo nalezeno v jejím autě v Paříži v roce 1979.

Na rozdíl od toho existují akademické náznaky, že moře lidí, přestupujících k náboženství Black Lives Matter, je převážně výsledkem „manželství“ mezi probuzeností a protínáním – souborem vzájemně propojených rysů, že kvůli privilegiím, která mají heterosexuální bílí muži od narození, se nyní snaží odčinit vinu.

Generace Z, hromadně vypuštěná z univerzitních kampusů napříč USA na pracovní trh, je vězněm

tohoto fenoménu: ve skutečnosti je otrokem – politicky korektní – politiky identity. Ještě jednou, nese nulový revoluční potenciál.

Znovu to porovnejte s obrovskou politickou obětí Černých panterů. Nebo když se Angela Davisová, v té době již popová ikona, stala nejslavnějším černým politickým vězněm v dějinách USA. Když se Aretha Franklinová dobrovolně angažovala v zaplacení kauce za Davisovou, skvěle to zformulovala: „Byla jsem zavřená za narušení míru a vím, že musíte mír narušit, když nemůžete míru dosáhnout.“

Elaine Brownová: „Vím, jaké bylo hnutí BPP [Black Panther Party – Černí panterři]. Vím, kolik životů jsme ztratili, boj, který jsme vedli, úsilí, které jsme vynaložili, vím, jak proti nám útočila policie a vláda – tohle všechno znám. Nevím však, co dělá hnutí Black Lives Matter.“

Je to stále otevřená debata, zda je hnutí Black Lives Matter svojí podstatou rasistické a dokonce v podstatě násilné.

A je také diskutabilní, zda pokleknutí, což je nyní zavedený rituál, který praktikují politici (ještě s šátky Kente z Ghany), policisté a korporace, opravdu ohrožuje základy impéria.

Noam Chomsky se odvážil vyslovit myšlenku, že protestní vlna zatím nese nulovou politickou artikulaci – a zoufale potřebuje strategický směr, daleko za hranicí zjevné vzpoury proti policejní brutalitě.

Protesty nyní ustávají s objevením se komuny.

To závisí na vývoji, jak závažný problém to může být pro Trumpa/Barra. Prezident si prostě nemůže dovolit, aby uprostřed hlavního amerického města nadále probíhala barevná revoluce. Zároveň coby federální orgán nemá moc rozpustit tuto komunu.

Bílý dům může povolát své vlastní protipovstalecké jednotky, po zuby ozbrojené bílé šovinistické milice, a rozkázat jim, aby přešly do ofenzivy a rozdrtily již tak chabé davy, propojující probuzenost a protínání.

Hnutí Occupy převzalo vedení v klíčových oblastech v 60 amerických městech na několik měsíců, a nyní se náhle vytrácí do éteru.

Navíc „deep state“ má již spoustu scénářů válečných her, kdy se musí vypořádat s vyčerpávajícími situacemi, které jsou mnohem složitější, než je komuna.

Ať už se stane cokoli, jeden klíčový vektor je neměnný. Ze stavu permanentní vzpoury má prospěch pouze 0,00001% pohodlně uveleбенé plutokracie, zatímco plebejci zapálili noc.

Poznámka

Je zajímavé, že na provázání Black Lives Matter a Demokratické strany ukazuje i Marian Kechlibar ve svém posledním (opět skvělém) článku. A Marian zcela zjevně a jistě čerpá z jistého emailu anonymního černošského profesora na UC Berkeley (píše, že kdyby se podepsal, zničili by ho) zatím ještě uveřejněného na medium.com. Pokud umíte anglicky, čtěte.

Opět vypovídající video:

Shrnuto a podtrženo, vypadá to, že Demokratická strana ne, že by protesty vyvolala, ale rozhodně je využila ke svému prospěchu a k odrovnání Trumpa.

Pepe Escobar

Překlad: zvedavec.org